

Men kan rationeel denken met de hersenen en irrationeel denken met het instinct, het onderbewustzijn of de gevoelens. Of gewoon observeren, wat de naam fenomenologie draagt.

Interpretaties beginnen altijd vanuit de rationaliteit, vanuit het denken.

De tweede titel was “Is het leven als een ajuin?” De filosoof Michel Foucault vergeleek een persoon met de schillen van een ui wat een mooie metafoor is. Een ui heeft verschillende schillen en de kern is leeg. Men kan dan verschillende analogieën maken met het leven. De verschillende schillen van een ajuin vertegenwoordigen de rede (rationaliteit, de hersenen), de sociale contacten die men heeft (familie, vrienden en derden), het lichaam, gezondheid en ziekte, de emoties, het ego, het bewuste en het onbewuste, werk, creativiteit en cultuur.

Nu is de vraag wat de samenstelling van de kern van een ui is? Als de kern leeg is, is ons leven ook leeg, dan kunnen we spreken van nihilisme of existentialisme, dan is er ook geen leven meer na de dood en het leven op aarde heeft dan niet veel betekenis. Door naar zichzelf te kijken zou men zijn eigen kern op het niveau van de borst kunnen situeren. Door ernaar te kijken zou men inderdaad onze kern als leeg kunnen aanvoelen. Aangezien ik een geboren optimist ben, is dit voor mij ondenkbaar.

Het heelal bestaat voor het grootste deel uit leegte, de ruimte is leeg. Zelfs alles wat we zien als een vaste vorm heeft leegte tussen zijn moleculen. Wat als de kern van onze ui was gemaakt van dezelfde leegte als de leegte van de ruim-

te? Deze leegte is in werkelijkheid energie, onwaarneembaar met het blote oog. Deze energie van de kern van ons ui stelt ons in staat om naar onze gedachten en naar ons lichaam te kijken. Ieder van ons kan dit doen. Onze kern is dan de plaats die ons in staat stelt om van daar uit te observeren, passief, gedachteloos, alsof het ons derde oog is.

Een ajuin laat je tranen rollen als je hem pelt. Daarom zeggen veel filosofen dat het leven een hel is waar angst regeert, waar de toekomst er zwart uitziet. Gelukkig heeft alles een keerzijde. Men kan denken aan huilen wegens het pellen van een ajuin als deugdzaam voor de ogen en denken aan schreeuwen als geluk uitschreeuwen. Jij kiest hoe jouw ajuin eruit ziet! Dat is het voordeel van het hebben van een vrije wil.

Dit zijn allemaal subjectieve interpretaties. Enkele synoniemen van interpretatie zijn analyse, decodering en verduidelijking. Analyse gebeurt door te denken. Dit impliceert dat er verschillende manieren van denken zijn, ieder van ons denkt op zijn eigen manier, heeft een andere decodering van dezelfde gebeurtenissen. Interpretaties zijn geen feiten. Feiten worden niet besproken, ze zijn er. Het is vandaag acht uur en de zon schijnt in Antwerpen. Dat zijn twee feiten.

Voor de titel koos ik uiteindelijk voor “Zoektocht naar Waarheden,” me ervan bewust zijnde dat objectieve waarheid niet bestaat. Alles is subjectief en verschilt volgens de cultuur waarin we leven. ‘Waarheden’ werd in het meervoud geplaatst, omdat er verschillende waarheden zijn in functie van ieders standpunt.

Het is uiterst zeldzaam dat er nieuwe dingen worden uitgevonden. Wanneer iets wordt uitgevonden is het meestal een verbetering of aanpassing van bestaande producten of technologieën. Hetzelfde geldt voor ideeën of inzichten. In dit boek geldt hetzelfde. Wat hier geschreven staat is het resultaat van lezen, praten met andere mensen en communicatie in welke vorm dan ook. Het is slechts het herschikken van ideeën om tot nieuwe inzichten te komen.

Waarom heb ik dit boek geschreven? Omdat ik voelde dat ik het moest doen, psychologisch, een dwang, ik had geen keuze omdat ik het nodig vond om mijn levenservaring op te schrijven en omdat sommige van mijn ideeën misschien nuttig kunnen zijn voor anderen. Omdat ik positief ben en hoop dat dit positivisme een weerklank vindt bij anderen. De meeste gedachten van Nietzsche's nihilisme zijn niet aan mij besteed. De bedoeling is de mensen positief te inspireren.

Dit boek heeft achttien maanden geduurd om het te schrijven, maar zo voelde het niet, het ging vlot, letter per letter, woord per woord, zin per zin. Ik voelde me goed tijdens het schrijven met de bijgedachte iets te kunnen betekenen voor anderen.

Het hier neergeschrevene stelt me in staat om mijn emotionele en rationele gedachten te ordenen. Als ik twijfel kan ik deze gedachten opnieuw lezen. En als anderen dat willen kunnen ze hun gedachten confronteren met de mijne met als axioma dat iedereen gelijk heeft.

Het is zeker niet bedoeld als therapie maar als informatie